

CHARLIE DONLEA

A fényképek ajtót nyitnak
a múltba, de a jövőbe is
bepillantást engednek.

RÉG ELTŰNT

fine
selection

adrenalin

NŐI PSZICHO THRILLEREK!

CHARLIE DONLEA

RÉG ELTŰNT

Első kiadás

Könyvmolyképző Kiadó, Szeged, 2025

*A fényképek ajtókat nyitnak a múltba,
de a jövőbe is bepillantást engednek.*

– Sally Mann –

Cedar Creek, Nevada
1995. július 13., 9 nappal azután

A FEKETE FARKÚ COOPER-HÉJA végignézte Sanford Stamos seriff halálát. A fenséges madár aláereszkedett az égből, leszállt a rendőrautó elejére, és úgy ült ott, mintha egy feltűnő dísz lenne a motorháztetőn. A járműben zajló küzdelem közben, ahogy ide-oda himbálózott a kocsi, egyszer felvijjogott, és csapkodott a szárnyával. Amikor véget ért a dulazkodás, a testéhez simította a szárnyát. A vezetőülésben ülő Sanford Stamos seriff a gyilkos szemébe nézett. A seriff jeges pillantása nem abból az elhatározásból fakadt, hogy farkasszemet nézzen az őt megölni készülő férfival, hanem inkább a testén végigáramló zsibbasztó szer váltotta ki, amely még a szemét is megbénította.

Ezer más dolgot sokkal szívesebben tett volna, mint hogy a melléte ülő férfit bámulja. A kiképzésen azt tanulta, hogy vagy támadjon vissza, vagy távolodjon el. Ki akart szabadulni a járműből, elő akarta rántani a fegyverét, erősítést akart hívni. De a nyakából kilógó tű tartalma miatt képtelen volt megmozdulni, és minden porcikáját átjáró gyengeség áradt szét a testében. A kábító hatású szer miatt végül már a szemhéja sem engedelmeskedett neki. Lehunyta. A rendőrautó kormányra mögött ülő Sandy állta a mellkasára hanyatlott. A szokatlan fejtartás miatt reszelős horkantással vette a levegőt. Nem volt kétsége afelől, hogy mindjárt meghal. Az eltűnt Margolis család ügyében folytatott nyomozásának utolsó napjaiban tett felfedezései miatt biztos volt benne.

Hallotta, ahogy az utasoldali ajtó kinyílik, majd becsapódik, miután a gyilkosa kiszállt az autóból. Ezután Sandy ajtaja nyílt ki. Érezte, hogy bal karján feltűrik az ingujját. A bicepszére egy pántot szorítottak, aztán az alkarjánál érzett szúrás hatására kinyílt a szeme. A vakító fényen kívül nem látott sokat. A látása elhomályosult, mintha valaki vazelinnel kente volna be a szemét.

Égő érzést tapasztalt a karjában, ahogy a fecskendő tartalma a vénájába áramlott. Egy pillanattal később pedig valami egészen mást. Valami idegent és különlegeset, ami sokkal érzékibb volt, mint amit valaha is tapasztalt. Az eufória felhője ereszkedett rá, vagy talán ő emelkedett bele. Akárhogy is, Stamos seriff elfeledkezett róla, hogy az autója foglya. Elfelejtette, hogy sem mozogni, sem megszólalni nem tud. Nem aggódott a gyilkosa miatt, csak belefeledkezett a testét és elméjét betöltő boldogságba. A lelkét is? A lelkét is magával ragadta?

– Most már csak egy vagy a sok Harrison megyei drogos közül.

Sandy nem tudta eldönteni, hogy ez a hang a sajátja vagy valaki másé. Hogy a fejből jön-e, vagy hozzá beszél. De nem igazán érdekelte. Egy második fecskendő tartalma is a karjába folyt, azután becsapódott a rendőrautó ajtaja, és az eksztázis egy újabb szintje vette át felette az irányítást. A testét elöntő drog olyan erősen húzta magával, hogy Sandy elszakadt a testétől. Szinte lebegett a helyszín felett: látta, hol van és mi történik. A járőr kocsiában ülve, a mellkasát erősen tartó biztonsági öv szorításában, de egy magasabb nézőpontból figyelte, ahogy a járműve lefelé gurul a lankás dombon a Cedar Creek felé. A motorháztetőn egyensúlyozó Cooper-héja felszállt, mielőtt a járőrautó a vízbe zuhant. A madár két erőteljes szárnycsapással a levegőbe emelkedett, majd a víz felől érkező légáramlatot kihasználva még magasabbra vitorlázott. A koci tovább süllyedt, fokozatosan víz alá került a motorháztető is. Lassan még mélyebbre csúszott, míg végül annyira elnyelte a Cedar Creek, hogy már csak a hátsó lámpái kandikáltak ki a vízfelszín fölé.

Ködös megérzése azt sugallta Sandynek, hogy elmerül a Cedar Creek vizében, de az ereiben áramló eufória- és örömeméret mellett olyan súlyos apátia is telepedett rá, amit képtelen volt legyűrni. Az sem érdekelte, hogy a víz már a mellkasáig ér, az állát csapkodja, és fenyegetően emelkedik az arca elé és a feje fölé. Alig várta, hogy magával rántsza a rá váró kábulat.

Megbabonázta a messzeségben felvillanó fény. Nem törődött azzal, hogy a testét elnyelte a Cedar Creek, inkább a fekete farkú Cooper-héját követte, amint az tovalebegett a fény felé. Csak repült és repült, amíg a fény el nem nyelte és magával nem sodorta.

I. RÉSZ

Genealógia- gyorstalpaló

1. FEJEZET

Raleigh, Észak-Karolina
2024. július 1., hétfő

SLOAN HASTINGS NEGYEDÓRÁVAL a kilencre meghirdetett kezdés előtt lépett be a vezető igazságügyi orvosszakértő hivatalába a törvényszéki patológusképzés első napján. Három másik ösztöndíjas társával együtt egy kétéves, kihívásokkal teli ösztöndíjprogramba fog bele, amelynek a végén mindegyikükből orvosszakértő lesz. Persze csak akkor, ha megbirkóznak a rájuk váró kihívásokkal és megpróbáltatásokkal. Sloan biztos volt benne, hogy képes rá. Mindig is arról álmodott, hogy törvényszéki orvosszakértő legyen.

A Duke-on diplomázott kriminológiából és törvényszéki patológiából, elvégezte az orvosi egyetemet is, majd egy négyéves, anatómiai és klinikai patológiai rezidensképzésre járt. Huszonkilenc éves korára már csak ez a két intenzív ösztöndíjas év állt álmai megvalósításának útjában. Az első egy ösztöndíjjal támogatott kutatási év, amely során el kell mélyednie a törvényszéki patológia valamely területében, az adott terület fejlődéséhez meghatározó észrevételekkel kell hozzájárulnia, illetve szakdolgozatot kell írnia róla. A kutatási év után egy tizenkét hónapos klinikai programba kezd majd a vezető orvosszakértő hivatalában, a szaktekintélynek számító dr. Livia Cutty mellett. Itt több száz boncolást kell elvégeznie, hogy orvosszakértővé váljon. Ideges volt. Izgatottan várta. És tudásra szomjazott.

CrossFitttel edzett sportos testét kiemelő ujjatlan fekete blúzban, fehér nadrágban és magas sarkú cipőben mutatta a recepció hölgynek az

új igazolványát, amely szerint ő az egyike annak a négy elsőévesnek, akik aznap reggel kilenc órakor megkezdik tanulmányaikat. A pult melletti ajtó zümmögő hanggal kinyílt. Sloan belépett, és elindult a „ketrec” felé.

Az igazságügyi orvosszakértői hivatalon belül hírhedt helyszín volt a ketrec, főleg az új ösztöndíjasok számára. A drótkerítéssel lezárt, székekkel telepakolt helyiségben mutatták be az ösztöndíjasok délutánonként az ügyeiket. A szakemberek előtt az okostábla fényében állni olyan, mint ha egy kivégzőosztag előtt lennének. A pletykák és a híresztelések szerint a ketrecben tartott prezentációk olyanok, mint a kínvallatások, amikor a hebegve megtartott előadásai után kérdések özönét zúdítják a gyakoronokokra az őket mentoráló „varázslók”, akik minden hibájukra élesen rámutatnak, minden figyelmetlenségükre felhívják a figyelmet, és minden rossz következtetésüket kijavítják. Habár Sloan rettegett ettől a helyszíntől, mégis alig várta, hogy meghódítsa.

Tudta, hogy a halottasház az alagsorban található, az orvosi irodák a második emeleten, a ketrec pedig valahol az elsőn. Kis bolyongás után megtalálta. Belépett a terem hátsó bejáratán, és leült egy székre. Körülbélül harminc összecsukható szék sorakozott a teremben, mindegyik előtt képernyő, amelyeken ugyanaz a felirat látszott, mint a mennyezetről lógó kivetítőn. Sloant és a társait üdvözölték:

Köszöntjük az elsőéves ösztöndíjasokat!

Rövidesen megérkeztek a többiek is, bemutatkoztak egymásnak, és megbeszélték, ki hol volt rezidens, és mire számít a következő két évben. Pontosan kilenckor egy zöld műtősruhát és hosszú fehér köpenyt viselő nő lépett a ketrecbe.

– Jó reggelt, újoncok! – köszönt dr. Livia Cutty. Végigsétált a széksorok közti folyosón, majd megállt az okostábla előtt. – Örülök, hogy viszontláthatom önöket.

Dr. Cutty interjúztatta az összes orvosszakértői ösztöndíjra jelentkezőt, és ő választotta ki azt a négy embert, aki most itt ült előtte.

– Mintha ezer éve lenne, hogy ott ültem, ahol ma önök, elsőéves ösztöndíjasként, idegesen és izgatottan az előttem álló feladatok miatt. De valójában csupán hét év telt el azóta.

Dr. Livia Cutty volt az észak-karolinai Raleigh orvosszakértői hivatalánál meghirdetett ösztöndíjprogram legfiatalabb vezetője. A korábbi elnök, Livia mentora, dr. Gerald Colt határozottan őt jelölte utódjául, amikor előző évben nyugdíjba vonult. A képzése befejezése óta, kevesebb mint egy évtized alatt Livia Cutty mesés karriert futott be orvosszakértőként. Az elmúlt években Manhattanben dolgozott vezető orvosszakértőként, és jól is érezte magát New Yorkban. Az évek során számos nagy horderejű ügyben vett részt, és több televíziós csatorna, köztük a FOX, a CNN és az NBC orvosi tanácsadója volt. Jelenleg gyakran feltűnt a HAP News *American Events* című hírműsorában, ahol a törvényszéki orvostudomány rejtelmeibe avatta be a nézőket.

– Mivel még emlékszem, milyen az önök helyében lenni – kezdte –, tudják, hogy nemcsak megértem, min mennek keresztül, hanem együtt is érzek önökkel. Kemény leszek, ahogy az én mentoraim is kemények voltak velem, de igazságos is. Mindannyiunknak ugyanaz a célja: hogy az ország legjobb és legokosabb orvosszakértőivé váljanak. Megígérem önöknek, hogy minden eszközzel és lehetőséggel támogatom önöket ezen az úton. Maguktól pedig azt kérem, hogy adják bele minden tudásukat. Megegyeztünk?

– Megegyeztünk – felelte Sloan kórusban a társaival.

Sloannak be kellett vallania, hogy elragadtatva nézi Livia Cuttyt. Annyiszor látta már őt a televízióban, akár nagy horderejű törvényszéki ügyekről vitatkozott, akár szakértői véleményt adott vagy elemzett az *American Events*ben, hogy szürreálisnak hatott most itt ülni vele szemben. De még ennél is nehezebb volt elhinni, hogy az ő irányítása alatt végezheti el a képzést.

Akármibe fogott is Sloan élete során, mindig ő volt a legjobb és legeszesebb: akár a középiskolai tanulmányi versenyeken vezette a csapatát, akár az anatómialaborban próbált meg eligazodni a koponyaidegek labirintusában, akár CrossFit-edzőtársaival együtt nyomta a négyütemű fekvőtámaszokat. Mindig megugratta a kihívásokat, és feltett szándéka volt, hogy Livia Cutty tanítványaként is ezt teszi majd.

2. FEJEZET

Raleigh, Észak-Karolina
2024. július 1., hétfő

DR. CUTTY HARMINC PERCIG BESZÉLT, bemutatta Sloannak és a többi elsőéves ösztöndíjasnak az intézmény felépítését, és áttekintette, mi várható a kutatóévük során. A tizenkét hónap alatt a boncteremben is fognak dolgozni. A kutatás mellett mindegyikük kap egy-egy másodéves ösztöndíjas társat, és a nyár folyamán öt boncoláson kell részt venniük havonta. Télen tízen. Az utolsó három hónapban nemcsak asszisztálniuk kell a boncolásoknál, hanem elő is kell adniuk az eseteket az igazságügyi orvosszakértői hivatal stábját alkotó orvosok és patológusok előtt. Az ösztöndíj második évét teljes egészében a boncteremben töltik, a képzés végéig minden ösztöndíjasnak kétszázötven-háromszáz boncolást kell elvégeznie.

– Van kérdésük? – kérdezte Livia. Senkinek nem volt. Livia az órájára pillantott. – Rendben, a délelőtti hátralévő részében harminc-harminc perces foglalkozásokat tartok mindegyiküknek, hogy átbeszéljük a kutatási témájukat. Sloan, maga az első.

Sloan elmosolyodott, és felállt.

– Az irodámban beszélünk – tette hozzá Livia. – Nyugodtan igyanak egy kávét – mondta a többi ösztöndíjasnak. – És amíg várakoznak, tegyenek egy kört, és ismerkedjenek meg ezzel a hellyel. Ez lesz az otthonuk a következő két évben.

Sloan elkészönt a kollégáitól, és dr. Cutty után ment. Végigsétáltak a folyosón, és beléptek Livia irodájába.

– Foglaljon helyet.

Sloan leült az íróasztal elé, Livia pedig lehuppant a székébe, és gépelni kezdett a számítógépén.

– Az orvosszakértői hivatalunk munkatársai négy, a törvényszéki patológiában egyedülálló témát választottak ki, és véletlenszerűen osztották ki az ösztöndíjasaink között. Felkészült, hogy megtudja, mivel fog foglalkozni a következő két évben?

– Felkészültem – felelte Sloan.

A kétéves ösztöndíj-lehetőség dr. Livia Cutty vezetésével egyedülállónak számított az ország más törvényszéki patológiai ösztöndíjaihoz képest, amelyek mindegyike csak egyéves volt. A dr. Cuttyval töltött plusz egy év meggyőzőbb önéletrajzzal kecsegtette a kriminológiához és a bűnüldözéshez kapcsolódó állásokra pályázókat. Sloan arról álmodott, hogy egy nagyobb gyilkossági egységgel dolgozzon együtt, és már négy évvel korábban, a rezidenseje megkezdésének napján megcélozta Livia Cutty programját.

– A témája – mondta Livia – az igazságügyi és bűnügyi genealógia.

Sloan felvonta a szemöldökét, és bólintott.

– Oké – mondta lassan.

– Nem ismeri az igazságügyi kutatás ezen területét?

– Azt hiszem, az egyik főiskolai kurzuson találkoztam már vele, de az olyan távolinak tűnik, mintha egy másik életben lett volna.

– Azóta sok minden változott. Ez egy folyamatosan fejlődő szakterület. Az igazságügyi genealógia tudománya több olyan nagy horderejű, döglött akta megoldásához is szükséges volt, amelyekről az elmúlt néhány évben hallottunk a hírekben. A legismertebb talán a Golden State-i gyilkos ügye. Ismeri a történetet?

– Hallottam *róla* – felelte Sloan.

– A hetvenes években egy pasas nemierőszak- és gyilkosságsorozatot követett el Észak-Kaliforniában. Minden egyes eset egy-egy éjszakai betöréssel kezdődött. Bizonyos helyszíneken a rendőrség megtalálta a gyanúsított DNS-ét. Akkoriban még nem létezett országos DNS-adatbázis, ezért a DNS-t nem azonosították, de megőrizték bizonyítékként. A fickó a nyolcvanas évek elejéig folytatta a rémtetteit, majd hirtelen abbahagyta. A DNS-e évtizedekig azonosíthatatlan maradt, amíg a rafinált nyomozók

úgy döntöttek, hogy az online genealógiai adatbázisok segítségével próbálják meg azonosítani az egykori helyszíneken talált DNS-hez köthető személyt.

– Például az ancestry.com-mal? Az online felülettel, ahová az emberek beküldhetik a DNS-üket, hogy elkészítsék a családfájukat és megismerjék a származásukat?

– Így van – felelte Livia. – Ancestry.com, 23andMe. Tucatnyi ilyen létezik, és ezek a genetikai információk kincsesbányái. Jelentősebbek, mint bármelyik adatbázis, amit a bűnüldöző szervek valaha is létre tudnának hozni.

– De egyetlen sorozatgyilkos sem olyan ostoba, hogy beküldje a saját DNS-ét egy ilyen adatbázisba.

Livia a fejét ingatta.

– A gyilkosok nem, de gyanútlan rokonaik igen. A Golden State-i gyilkos ügyén dolgozó nyomozók bevállalták, és beküldték a gyilkos egyik tetthelyen elkülönített és évtizedeken át őrzött DNS-ét a GEDmatch nevű ingyenes szolgáltatáshoz, amely lehetővé teszi a felhasználók számára, hogy feltöltsék és elemezzék a DNS-szekvenciáikat. Reménykedtek, hogy valamilyen nyomra bukkannak. És lássanak csodát, a gyilkos DNS-e genetikai kapcsolatot mutatott, egyezést, ahogy ők nevezik, egy olyan férfival, aki feltöltötte a DNS-szekvenciáját, és akit a Golden State-i gyilkos másod-unokatestvéreként azonosítottak. Ezután kezdődött a nyomozás. Egy családfakutató a nyomozókkal együttműködve megkereste az unokatestvért, és visszafelé haladva elkészítette a családfát. A másod-unokatestvérektől eljutottak az unokatestvérekhez. Az unokatestvérektől a nagynénikhez és nagybácsikhoz. És így tovább a genetikai sorban. A nyomozók minden rokont újra átkutattak, hogy kiderítsék, lakott-e valamelyikük a bűncselekmények elkövetésének helyszínein. Némi kutatómunka után leszűkítették pár névre a listát. Ezután megfigyelték őket, és minden héten várták, hogy a potenciális gyanúsítottak kivigyék a szemüket a házuk elé. Az egyik gyanúsított kukájában találtak egy használható textildarabot, az abból vett DNS-minta pedig pontosan megegyezett a bűncselekmény helyszínén vett DNS-sel. Letartóztatták, és megoldódott a Golden State-i gyilkos évtizedek óta megoldatlan ügye.

– Lenyűgöző.

– Örülök, hogy így gondolja, mert egy évet fog a téma kutatásával és fejlesztésével tölteni. – Livia Sloan felé csúsztatott az asztalon egy háromgyűrűs iratgyűjtőt. – Ebben mindent megtalál, amire a projekt végéig szüksége lehet. A kutatását természetesen szakdolgozat formájában kell majd összefoglalnia, amelyet az év végén mutat be. A „Prezentáció Napjáról”, ahogyan itt nevezik, szintén a mappában talál információkat. A prezentációnak négyórásnak kell lennie, két kétórás szakaszra bontva. Az év során is lesznek küszöbvizsgák, amelyeket teljesíteniük kell, és amelyek célja, hogy folyamatosan haladjanak az önökre bízott feladattal. Háromhavonta találkozunk, hogy átnézzük a fejlődését. És természetesen az is elvárás, hogy lépést tartson a maga mellé osztott másodéves ösztöndíjossal, és elérje a kitűzött mérföldköveket is, amelyek felkészítik az ösztöndíj második, klinikai évére.

– Értem – mondta Sloan.

– Sok információt adtam át ma reggel. Szánjon rá egy-két napot, hogy átnézze és feldolgozza mindet. Ha kérdése van, keressen. Mindig elérhető vagyok. És adok egy jó tanácsot, amit a mentoraimtól kaptam: A halogatás az ördög eszköze, amivel ellopja az időnket. Kerülje el mindenáron. Keressen és találjon magának tennivalót.

– Igen, asszonyom.

3. FEJEZET

Raleigh, Észak-Karolina
2024. július 2., kedd

SLOAN KIVETTE A LEVELEIT A POSTALÁDÁBÓL, majd felsétált a Trinity Circle-ben található egyszobás lakásához vezető lépcsőn. Odabent kinyitott egy diétás Dr. Peppert, a kedvenc italát. A CrossFit-megszállottsága mellett ez volt a másik titkos fegyvere, ami segített neki túlélni az orvosi egyetemet és a rezidensi időszakot. A konyhaasztalnál bekapcsolta a laptopját. Az előző napon átolvasta a dr. Cuttytól kapott hatalmas háromgyűrűs mappában sorakozó információkat, jegyzetelt, és felvázolta, hogyan közelíti meg az igazságügyi és bűnügyi genealógia kutatását, a boncolásokat és a saját tanulmányait.

Először is keresnie kellett egy olyan ügyet, amelyet az online családtörténeti oldalak adatbázisaiban tárolt DNS-profilok segítségével oldottak meg. Tudta, hogy jobb, ha nem a Golden State-i gyilkos ügyét veszi alapul. Túlságosan ismert, túlságosan mainstream és teljesen jellegtelen. Összeállított egy listát azokról az emberekről, akikkel fel kell vennie a kapcsolatot. A listán gyilkossági nyomozók, családfakutatók és egy-két olyan riporter neve szerepelt, akik már foglalkoztak konkrét bűnügyekkel, és akik tudnának tippet adni neki egy kevésbé ismert, igazságügyi genealógiával kapcsolatos ügghöz.

Ivott egy korty Dr. Peppert, és a laptopját bújva úgy döntött, hogy a három közül a genealógusokkal való kapcsolatfelvétel lesz a legkönnyebb. Egy gyors keresés után megtalálta a Hivatásos Családfakutatók

Szövetségének honlapját. Többtucatnyi profilt lapozgatott át, mire rábukkant egy Észak-Amerikában élő, James Clayton nevű szakemberre. A profilon szerepelt az e-mail-címe is, gyorsan küldött neki egy üzenetet.

Kedves James!

Igazságügyi patológus munkatárs vagyok az Észak-Karolinai Igazságügyi Orvosszakértői Hivatalban. Igazságügyi genealógia tárgykörben kutatok, és olyan családfakutatót keresek, aki tartana nekem egy gyorstalpalót a témában. A Hivatásos Családfakutatók Szövetségének online felületén találtam meg az ön nevét. Raleigh-ban lakom, akárcsak ön. Kérem, jelezze, ha nyitott egy rövid beszélgetésre.

Sloan Hastings

Megadta a telefonszámát, majd kijelentkezett az e-mail-fiókjából. A délelőtti hátralévő részében nem túl régi, online családfakutató adatbázisok segítségével megoldott gyilkossági ügyek után kutakodott. Összeállított egy tízes listát ígéretesnek tűnő esetekből, és ebéd után három órát töltött azal, hogy elolvassa és kinyomtassa a róluk szóló cikkeket. Késő délután volt már, amikor szöveges üzenet érkezett a telefonjára. Nem ismerte a számot, de amikor megnyitotta az üzenetet, látta, hogy James, a genealógus az.

Kedves Sloan, köszönöm, hogy megkeresett. Szívesen beszélgetnék önnel. Igen, Raleigh-ban vagyok, és bármikor találkozhatunk.

Sloan megírta a válaszát.

Sloan: Bármikor? A ma este nem túl korai?

James: Egyáltalán nem. Találkozzunk a Daily Dripben este kilenckor?

Sloan: Ott leszek!

A halogatás az ördög módszere arra, hogy ellopja az időnket. Sloan egyetlen percet sem akart elfecsérelni. Alig két napja volt ösztöndíjas, és máris belevetette magát a sűrűjébe. Élete legnagyobb megrázkódtatásába.

4. FEJEZET

Raleigh, Észak-Karolina
2024. július 2., kedd

A DAILY DRIPBEN MÉG ESTE KILENCKOR IS óriási nyüzsgés fogadta. Úgy tűnt, a várost a koffein hajtja, és az itt élők bármilyen napszakban, még késő este is nagy mennyiségben fogyasztják. Sloan leült egy magas asztalhoz a kávézó közepén, belátható távolságra a bejáratától. Jamesről, a genealógusról nem volt kép a weboldalon, ahol rábukkant. Egy középkorú, szemüveges, tesztetosa férfit számított, helyette viszont egy nagyjából a húszas évei vége felé járó fickó lépett be a kávézóba. Körülnézett, majd finom kézmozdulattal intett a lány felé, és megszólította:

– *Sloan?*

A nő elmosolyodott, és bólintott.

– *James* – motyogta válaszképpen.

A férfi bólintott, és odalépett hozzá.

– James Clayton.

Kinyújtotta a kezét, Sloan viszonzta a kézfogást.

– Sloan Hastings – mondta bal szemével hunyorítva. – Nem úgy nézel ki, mint egy genealógus.

– Tényleg? Hogy kellene kinéznie egy genealógusnak?

– Nem tudom. Idősebbnek, azt hiszem. Kutatósabbnak.

– Úgy érted, mint egy szobatudósnak?

Jamesnek olyan borostája volt, amiből ki lehetett következtetni, hogy otthonról dolgozik, a fizurája alapján pedig leginkább úgy nézett ki, mint

egy diákszövetségi tag. Sokkal jobban hasonlított egy egyetemista srácra, mint olyasvalakire, aki családfakutatással foglalkozik.

– Semmi baj – mondta James. – Gyakran megesik. Mindenki egy hetvenéves, ősz hajú, szemüveges fickóra számít. De ne aggódj, tudom, mit csinálok.

– Bízom benned. Még egyszer köszönöm, hogy ilyen hamar találkozunk.

– Nincs mit. A munkám nagy részét online vagy telefonon végzem. Ritkán fordul elő, hogy személyesen is találkozom az ügyfelekkel. Amikor azt mondtad, hogy Raleigh-ban tartózkodsz, azonnal megragadtam az alkalmat, hogy kimozduljak otthonról, és élőben egyeztetsek egy ügyféllel.

Néhány perccel később mindkettejük keze ügyében ott volt egy-egy csésze kávé.

– Miben segíthetek? – kérdezte James.

Sloan felnyitotta a laptopját.

– Most kezdem meg az ösztöndíjas képzésemet az igazságügyi patológián.

– Ez mit jelent? Orvosszakértő vagy?

– Még nem. De néhány éven belül az leszek. A képzés első éve kutatási év. A kutatási témám az igazságügyi és bűnügyi genealógia, és szükségem van egy hozzáértőre, aki bevezet a téma rejtelseibe.

James elmosolyodott.

– Ebben tudok segíteni.

– Meg kell tanulnom, hogyan használják az online genealógiai adatbázisokat és a bennük található genetikai információkat évek óta szunynyadó, megoldatlan ügyek felderítésére. A Golden State-i gyilkos ügyét ajánlották példaként.

James összevonta a szemöldökét.

– A Golden State-i gyilkos volt az első. Legalábbis az első ügy, ami nagy nyilvánosságot kapott. És precedenst teremtett.

– Értem – mondta Sloan jegyzetelés közben. – Kezdjük ennél. Hogyan működik? Magyarázd el, kérlek, hogyan kapták el a fickót negyven évvel a bűncselekmények elkövetése után egyszerűen az alapján, hogy valamegyik rokona beküldte a DNS-ét egy online felületre.

– Rendben. Mennyit tudsz az ügyről?

– A tanszékvezetőm tegnap nagy vonalakban felvázolta, de szeretném jobban átlátni az igazságügyi genealógia belső működését.

– Értem. Szólj rám, ha túlságosan csapongok.

Sloan bólintott, és jegyzetelt, miközben James beszélt.

– A Golden State-i elkövető egy sorozatos nemierőszak-tevő és gyilkos volt. A hetvenes és nyolcvanas években több éven át rettegésben tartotta Észak-Kaliforniát. A hetvenes években a DNS-technológia még nem volt olyan kifinomult, mint ma, a nyomozók azonban így is eleget tudtak róla ahhoz, hogy a DNS-sel ellátott bizonyítékokat megőrizték későbbi felhasználásra. A Golden State-i gyilkosság esetében a DNS-bizonyítékokat a nemi erőszakok áldozataitól vett minták szolgáltatták.

– Tehát az áldozatokat megvizsgálták nemi erőszakra utaló nyomok után kutatva, és a vizsgálatok eredményeit évtizedekig bizonyítékként őrizték?

– Pontosan. A döglött aktákkal foglalkozó nyomozók 2017-ben vették fel újból a nyomozás fonalát. Ez azt jelentette, hogy a nemi erőszakkal kapcsolatos mintákat közel negyven évig tárolták, mielőtt a bennük található spermasejtekből kinyerték a DNS-t.

– Elképesztő. – Sloan tovább kopácsolt a billentyűzeten. – Mesélj a folyamatról. Hogyan vezetett a gyilkos DNS-e, amely évtizedek óta a hatóságok birtokában volt, hirtelen ahhoz, hogy negyven évvel a büntettek elkövetése után azonosítani tudják őt?

– 2017-ben, amikor a Golden State-i gyilkos ügye megrekedt, egy okos nyomozó úgy döntött, hogy a gyilkos DNS-ét, amelyet az egyik nemi erőszak után vett mintákból különítettek el, beküldi egy genealógiai weboldalra, és létrehoz egy „hamis” genetikai profilt. Hamisat abban az értelemben, hogy a DNS nem a profilt készítő nyomozóé volt. A nyomozó összevetette ezt a DNS-profilt más online felhasználók profiljaival, akik nemrég kezdtek családfa- vagy eredetkutatásba. Bármelyik találat egyértelműen csak a gyilkos valamely rokonától származhatott.

– Á, most már értem.

Sloan folytatta a gépelést.

– A nyomozók rengeteg jogi akadályon verekedték át magukat, és végül meg kellett győzniük a családfakutató oldal vezetőit, hogy engedélyezzék számukra a hozzáférést, bár még mindig sok vita folyik arról, hogy

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk neked,
ha egy igazán jó könyvet akarsz elolvasni!

**Már rendelhető!
VESD BELE MAGAD MIHAMARABB!**

MOST kiadói KEDVEZMÉNNYEL is a Tiéd lehet!
[Megrendelem most a kiadónál!](#)

Sőt!

A kiadó **KönyvSárkány Klubjának** tagjaként
ELŐFIZETŐI ÁRON csaphatsz le rá!
[Megrendelem most a KönyvSárkányon!](#)

**Köszönjük, hogy megrendeléseddel
még több jó könyv megjelenését támogatod!**

amit ez a bizonyos nyomozó tett, az etikus-e, a törvényességről nem is beszélve. Mindenesetre a családfakutató végül összevetette a gyilkos DNS-ét egy távoli rokonával, egy másod-unokatestvérével, aki kizárólag azzal a céllal küldte be a DNS-ét és hozta létre a saját profilját, hogy fényt derítsen a származására. Miután a hatóságok azonosították a gyilkost egy bizonyos család leszármazottjaként, az összes olyan férfit megvizsgálták, aki esetleg rokonságban állhatott ezzel a másod-unokatestvérével. Végül találtak egy gyanúsítottat.

– Hogyan szűkítették le a keresést?

– Először földrajzilag. A rokonok közül csak az egyikük élt Észak-Kaliforniában a bűncselekmények elkövetésekor, de a DNS-profil alapján azt is tudták a nyomozók, hogy a gyilkosnak kék a szeme. Átnézték a gépjármű-nyilvántartásokat és a jogosítványokat, hogy biztosan kék szemű férfit keressenek. Ez elég volt ahhoz, hogy megkapják a házkutatósi parancsot. Ezután titokban együttműködtek a hulladékgazdálkodási céggel, amely elszállította a gyanúsított szemetét, és addig kutakodtak a férfi szemetében, amíg találtak megfelelő DNS-forrást. Miután lefuttatták, az pontosan megegyezett a nemi erőszakból származó DNS-sel. Ügy lezárva.

Sloan az utolsó szavakat is bepötyögte.

– Említetted az etikai és jogi problémákat azzal kapcsolatban, ahogy a hatóságok kezelték az ügyet.

– Így van. Az egyik érv az, hogy a magánélet megsértését jelenti, ha a hatóságok hozzáférnek a lakosság DNS-ét tartalmazó online adatbázisokhoz, hiszen a DNS-üket beküldők nem adnak engedélyt a bűnüldöző szerveknek a profiljuk felhasználására. A Golden State-i gyilkos ügye miatt számos online családfakutató oldal megváltoztatta az adatvédelmi irányelveit, sőt, egyesek még a bűnüldöző szervek számára is korlátozták az adatbázisukhoz való hozzáférést. Ez az ellentét kezd eldurvulni, és biztos vagyok benne, hogy hamarosan törvényi szabályozás is születik majd.

– Értem – mondta Sloan, és a jegyzetére pillantott. – Szeretném érteni, hogyan működnek ezek az online családfakutató oldalak. Ha szeretnék genetikai profilt készíttetni magamnak, vagy családfát állíttatni, hogyan kezdjek hozzá?

James bólintott.